

Skovkommissionen.

København, den 10. December 1920.

Da der vil hengaa nogen Tid, inden Skovkommissionen vil se sig i Stand til at fremlægge et Udkast til en ny Skovlov, og Manglerne ved Forordningen af 27. September 1805 træder stærkt frem under de nuværende Forhold, hvor de høje Priser paa Skovbrugsprodukter i særlig Grad frister Skovejerne til at overtræde Forordningen, har Kommissionen ment at burde henstille til det høje Ministerium snarest muligt at søge gennemført en Lov, hvorved de væsentligste Mangler ved Forordningen kan blive afhjulpne. Idet Kommissionen derfor fremsender vedlagte hertil sigtende Lovforslag, skal man ledsage Forslaget med følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Skønt det utvivlsomt har været Tanken med Bestemmelserne i Forordningen af 27. September 1805, at Fredskovforpligtelsen skulde paahvile Skovgrunden som en reel Hæftelse, er denne Tanke kun blevet mangelfuldt udtrykt gennem Forordningens Bestemmelser. Saaledes som Forordningens § 14 er affattet, kan nemlig Pligten til Opelskning af ny Skov kun paalægges den Skovejer, der selv har foretaget den ulovlige Rydning, hvorimod det offentlige — bortset fra de Tilfælde, hvor Fredskovforpligtelsen er konstateret ved Tinglæsning og noteret som Hæftelse paa Ejendommens Folio i Registret til Skøde- og Pantebøgerne — overfor en senere Ejer maa indskrænke sig til at forbyde ham at anvende Skovgrunden paa anden Maade. Denne Mangel afhjælpes ved Reglen i Lovforslagets § 1, der bestemmer, at Fredskovpligten skal paahvile Skovgrunden som en reel Hæftelse forud for alle vedkommende Grund paahvilende Hæftelser af privatretlig Oprindelse.

Til § 2.

Naar Fredskovpligten efter Bestemmelsen i § 1 kan gøres gældende fuldtud overfor enhver Ejer af Skovgrunden, maa Bestemmelserne i § 14 i Forordningen af 27. September 1805 ændres saaledes, at Retsforfølgning i Anledning af ulovlig Behandling af Fredskov kan indledes mod enhver Ejer af Skoven, uden Hensyn til, om det er ham selv eller en tidligere Ejer, der har gjort sig skyldig i den lovstridige Behandling. Hertil sigter Bestemmelserne i § 2, hvorefter Landbrugsministeriet, naar lovstridig Behandling af Fredskov er konstateret, skal give Ejeren af Skovgrunden Paalæg om at genoprette den lovlige Tilstand. Hvis Paalæget ikke efterkommes, foranstalter Landbrugsministeriet anlagt en offentlig Sag mod Skovejeren, under hvilken Sag det ved Dom kan bestemmes, at Skoven ved offentlig Foranstaltning skal tages i forstmæssig Drift for Ejerenes Regning, hvorhos Ejeren bliver at anse med en Statskassen tilfaldende Bøde paa indtil 10 000 Kr.

I sidste Stykke af § 2 foreskrives det endvidere, at Paragraffens Bestemmelser ogsaa skal komme til Anvendelse paa Rydning, Forhugning eller Vanrøgt af Fredskov, der er sket i Løbet af de sidste 20 Aar inden Lovens Ikrafttræden og som ikke tidligere er gjort til Genstand for Paatale efter Reglerne i Forordningen af 27. September 1805. Forsaavidt den stedfundne Rydning, Forhugning eller Vanrøgt ikke skyldes den nuværende, men en tidligere Ejer, vil det imid-